

Kamiel Van De Wiele

Geboren op 27-07-1870 te Uitbergen

Overleden op 10-02-1952 te Uitbergen

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

'k Gelove dat Hij leeft, die 't leven schiep
en elk verwekken zal, die ooit ontsliep. G. G.

† Gedenk in uw gebeden de ziel
van Mijnheer

KAMIEL VAN DE WIELE

weduwnaar van Mevrouw

IDA BLANCQUAERT

geboren te Uitbergen, de 27 Juli 1870 en aldaar god-
vruchtig overleden, de 10 Februari 1952, na ontvangen
te hebben al de troostmiddelen onzer Moeder de H.
Kerk.

Hij was voorzitter van de Kerkfabriek van Uitber-
gen, gildebroeder van het H. Sacrament en lid van de
confrerie van het H. Hart.

Kamiel was een man met groot geloof en diepen
levensernst, uit oude familie overgeërfd. Twee plaat-
sen maar waren hem lief: de weg naar de kerk, en
de weg naar zijn huis. Het zijn alle twee Gods wegen,
die hij aldus bewandelde, en hij heeft dat gedaan met
een stiptheid en getrouwheid, met een geloof en liefde
die zijn kinderen en allen tot voorbeeld strekken.

Hij was een godvrezend en plichtbewust christen,
die troost en sterkte zocht in de afwisseling van gebed
en arbeid. Hij mocht gerust zijn hoofd neerleggen en
ten Here gaan, met de overtuiging van volbrachte
plicht: tegenover God, door trouwe dienst en oprechte
liefde; tegenover de evenmens, door een ordelijk,
rechtvaardig en stichtend leven; tegenover zijn kin-
deren, door ze christelijk op te voeden, wijselijk te
vermanen en heilzame lessen te geven van eigen on-
gerept en deugdzaam leven.

Zijn loopbaan was een mengeling van blijde en
droeve gebeurtenissen. Met zijn goede vrouw genoot

hij het geluk het gouden jubilé te mogen vieren. Toch
werd hij in zijn huiselijk leven beproefd door het
afsterven van drie zijner kinderen, en door het verlies
van zijn dierbare echtgenote kort na het jubilé.

Bewonderendwaardig was zijn rechtschapenheid:
niemand deed hij onrecht aan, noch door woord,
noch door daad, en wat hem werd aangedaan wist hij
stilzwijgend te verdragen en te vergeven.

Mijn lieve kinderen en kleinkinderen, vergeet mijn
liefde niet; blijft altijd vurige christenen, opdat God
U zegene zoals mijn zegening over U blijft.

Beminde broeders en zusters, de liefde die ons ver-
enigde op aarde zal nog vaster toegesnoerd worden
door ons wederzijds gebed.

Mijn liefste zuster aan God gewijd, vooraleer te
sterven heeft God ons de genade verleend elkander
weder te zien, om ons een voorsmaak te geven van
het geluk dat wij zullen genieten in eeuwige verenig-
ing.

De familiën VAN DE WIELE,
BLANCQUAERT,
BONTINCK,
DE BOTH,
WAEREBEECK,

danken U hartelijk voor de troostvolle
blijken van genegenheid en gebeden welke
zij van uwentwege mochten ontvangen
bij het afsterven van hun teergeliefde
vader, schoonvader, oom en kozijn.

Drukh. Van den Abeele, Uitbergen.